

Секція 1: Літературно-поетичні аспекти французької мови

Кравець К., студентка 6 курсу
факультету іноземної філології
Волинського національного університету
імені Лесі Українки

Науковий керівник:
Станіслав О. В., докт. філол. наук,
професор кафедри романської філології
Волинського національного університету
імені Лесі Українки

**ТВОРЧІСТЬ АННІ ЕРНО У СВІТЛІ ФЕМІНІСТИЧНИХ
ДОСЛІДЖЕНЬ**

Творчість Анні Ерно, однієї з найзначніших французьких письменниць, є яскравим прикладом літератури, що проникає в суть феміністичних проблем сучасності. Її роботи не лише відображають особисті переживання, а й ставлять під сумнів усталені соціальні норми, пов'язані з жіночою ідентичністю, гендерними ролями та правами жінок.

Феміністичні ідеї займають ключове місце у творчості А. Ерно. Вона не лише піднімає питання жіночого визволення, але й ретельно аналізує вплив соціальних структур на життя жінок. Одним із основних мотивів її творчості є конфлікт між особистими прагненнями жінки та нав'язаними їй соціальними рамками. А.Ерно часто порушує теми жіночої сексуальності, материнства та

прагнення до самореалізації [1, с. 6–7]. Письменниця відверто ділиться своїми поглядами на гендерну рівність, насильство над жінками та інші соціокультурні проблеми, що пов'язані з жіночим досвідом. Її творчість виступає платформою для обговорення гендерних питань і протесту проти соціальної нерівності.

У романі «Подія» [2] («L'Événement») письменниця описує свій досвід нелегального аборту та вказує на жорсткі обмеження, які накладає суспільство на жіноче тіло і право вибору. Це підкреслює суворі суспільні очікування щодо жінок, зокрема, щодо материнства, яке часто сприймається як єдина «природна» роль жінки. Проте А. Ерно, базуючись на власному досвіді, заперечує ці норми, підкреслюючи право жінок на своє тіло і вибір. Історія висвітлює жорстокість соціальної системи, що позбавляє жінок контролю над своїм тілом і життям, вимагаючи відповідати традиційним очікуванням щодо материнства та сімейного життя. А. Ерно передає відчуття ізоляції, оскільки її досвід не відповідає нормам і піддається суспільній критиці. Відображаючи соціальну реальність свого часу, письменниця перетворює свій особистий досвід на універсальний досвід боротьби за жіночу автономію. Даний роман є не лише особистим свідченням її досвіду аборту, але й потужним політичним висловлюванням проти патріархального гноблення жінок. А. Ерно відображає травматичний досвід, який вона пережила, демонструючи, як суспільство накладає жорсткі обмеження на жінок і контролює їхні тіла та вибір.

Аналіз матеріалу показав, що жіноча ідентичність також є основною темою її творчості. У своїх текстах А. Ерно досліджує внутрішні конфлікти, які виникають, коли жінки намагаються відповідати соціальним стандартам або знайти своє місце в обмежуючому суспільстві.

У романі «Заморожена жінка» [3] («La Femme gelée») авторка досліджує як шлюб і материнство перетворюють жінок на застиглих істот, позбавлених свободи. Головна героїня А. Ерно втрачає себе в щоденних обов'язках і ролях,

нав'язаних патріархальним суспільством, і перебуває у боротьбі між своїми внутрішніми бажаннями та зовнішніми вимогами.

У романі «Місце в житті» [4] («La Place») розглядаються питання класових відмінностей, а також досліджується як патріархат і соціальні обмеження взаємопов'язані та обмежують вибір жінок, особливо представниць робітничого класу. Її героїні змушені миритися з обмеженими можливостями, які пропонує суспільство, часто опиняючись у ситуації подвійного гноблення – як жінки та як представниці нижчих класів.

Творчість А. Ерно висвітлює глибоке інституційне гноблення жінок і болісний процес усвідомлення цього гноблення. Вона досліджує, як патріархат впливає на життя жінок, залишаючи мало простору для самовираження без почуття провини чи страху порушити соціальні норми. Іншим важливим аспектом її феміністичної позиції є соціальні бар'єри та класова нерівність, що впливають на жінок. У творах письменниці жінки часто стикаються з класовими обмеженнями, що підкреслює подвійний тиск суспільства-гендерний і соціальний.

Дослідження засвідчило, що питання сексуальності у творчості А. Ерно розглядається з феміністичної перспективи. У романі «Чисте кохання» жіноче сексуальне бажання аналізується без осуду та критики. Письменниця зображує героїню, яка відкрито переживає свою сексуальність, вільну від соціальних стереотипів та осуду. Через цей текст А. Ерно порушує питання про роль жіночої сексуальності в патріархальному суспільстві та про те, як суспільство намагається контролювати жіноче тіло.

Отже, творчість А. Ерно є важливим внеском у феміністичну літературу, яка викриває патріархальні структури та соціальні обмеження, що пригнічують жінок. Дослідження засвідчило, А. Ерно використовує свої твори як платформу для критики суспільних норм і стереотипів, кидаючи виклик традиційним уявленням про жіночу роль. Її відвертість і автобіографічний підхід надають їй

текстам потужної емоційної сили, що дозволяє читачам по-новому поглянути на проблеми, з якими стикаються жінки в сучасному світі. Завдяки своїй здатності трансформувати особистий досвід у колективну боротьбу, А. Ерно продовжує надихати нові покоління жінок на відстоювання своїх прав і свободи. Можемо стверджувати, що її творчість не лише формує феміністичний дискурс, а й залишається актуальною у контексті сучасних соціальних змін.

Список використаних джерел:

1. Pêcheur J. Annie Ernaux: une place à part / Jacques Pêcheur // *Le français dans le monde*. 2000. № 310. С. 6–7.
2. Ernaux A. *L'Événement* : «Подія». 2000. 128 р.
3. Ernaux A. *La Femme gelée*: «Заморожена жінка». 1981. 182 р.
4. Ernaux A. *La Place*: «Місце в житті». 1983. 114 р.